

juli

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 33

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Lille Væum jule 27

Bevart 17/8

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 35

Kære Jakob Skovgaard, det er så godt at du
forstår hvad jeg gerne vilde sige - uden sammenheng.
Du siger: hvor skal de få den forvordning for
Jeg finder kun svar i de næste linier - at det
er andens gave. Men - for og mi vi ikke
tro, at Guds almægtige ånd, også er undervejs til
de forvildede slægter. Da jeg i søndags hørte
på Anne Marie Pedersen's tale nede i Rødning
fik jeg nu aligevel hjælp til videre udsejrn over
det vældige røre der er begyndt inde i Pales lande-
ne. Ja, det var jo Inderne hun talte om. Men
det er ikke alene dem der er ved at vægne.

Hendes tale var god, og jeg fik lyst til fremdeles
at følge hende, skønt hun selv ikke rigtig talte
mig.

Som i et dog har længtes efter sol og varme
- både menneskes og dyrs og planter og nu fryder
vi os. Men, er det ikke også det vi mangler
på anden måde? Guds ånds sterke hølgeslag
som bringer renhed og friskhed og varme hvid
te. ja, jeg kom til at tænke på, når jeg som
ung sad nede ved stranden der hjemme, og
ventede på det store hølgeslag. Der kom en
mange små, men så vidste jeg, at der om
lidt kom et større og når det kom, syntes jeg
det var noget dejligt, forigjænde, med sig.

Nå, ja, det forstår I mænd vist ikke, sådanne
prøve i tanker.

Men at vi alle må være med til at berede
andens Komme, det er vi vidst fælles om.
Kun han Kommer, som han kaldes" sejer. Gode
vi må kalde gennem vor længsel og trang, gennem
vor bøn og i vort arbejde. Det er sandt. Morten
Larsen talte vi frisk forleden dag herovre om
Genkomsten. Al udregning om tid og sted duer
ikke, men altid at være beredt. Så grundlæggende
han hjemme for sin fode p. Læssø, hvordan
Konerne, som ofte i både hele og halve år
måtte passe alt derhjemme, mens mændene var
på lang fart, for det øjeblik manden kom tilbage
lige som glemte at sin travle syssel af glæde
over ham. Der var særlig en Kone han mindes
des, som altid trofast passede hjem og børn,
men da så det en dag spurgtes at han var
landet, slap hun det hele og løb ham i "vide".
At M.L. tekst var i 17 hos Læssø, kan du nok vide?
Og så Runde jeg så godt lide hvad han sagde,
at sådan en Kone, som rigtig holdt af sin
mand, hun havde ham i grunden al tid i sine
tanker, enten hun så selv vidste det eller ikke.
han var med i alt hvad hun arbejdede med
derhjemme. Ja, sådan er det. Og er man så
så lykkelig her på jord, at have fået en hjertens
ven, så må nok den inderste mening i det være
at han eller hun, måske var de ikke men
er her hos os - åbner vort hjerte, til endnu mere
at længes efter og trænge til vor frelse og befrielse.
så det er ham, der dag og nat bor i vort hjerte
og åbne tanker. Jeg kan ikke seje det rigtig,
men du forstå det vist nok. 18